

شەونم

ھۆنراوہی (4)

دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیر ما

هاته مهیخانهی له مزگهوتیوه دوی شەو پیری مه
ئەهی برا ھاوری یهکان ئەو چهل چیه تهگیری مه
روو له قیبلهی چون بکهین ئیمه مریدان چونکه ئەو
روو دهکاته ئەو مهکانهی جیی خوماره پیری مه
با له ویرانهی تهریقته ھاونشین بین پیکهوه
چونکه ئاوا روویه روژی ئەزهل تهقدیری مه
گەر بزانی عهقل , جیی چهند خوشهدل لهو زولفه دا
عقلان شیت دهن و خو داوینه ژیر زنجیری مه
خاتری جهم وهك نچیری كهوته داوی بازی دل
کاتی زولفت کردهوه دهرچوو له دهس نیچیری مه
رووی جوانت ئایهتیکی خوشی بو لیک داینهوه
لهودهمی را پاکی خیر و خوشی یه تهفسیری مه
با , لهزولفی دای و تاریک بوو لهبهر چاوم جیهان
هەر ئەوهی پی گهیهوه لهو سهودایه بیری ژیری مه
تو بلایی ناخر شهویکی ئەو دلله سهختهت گری
ئهم ههناسه ناگرینهی سینهکهی شهوگیری مه
تیری ئاهی مه له گهر دوون سهردهکا حافر بهسه
خوت بیاریزه و بکه رحمی به خوت لهو تیری مه

حافزی حهقیقی 01.04.67

